

En rettferdig verden er mulig



Prinsippprogram for Sosialistisk Ungdom



Sosialistisk Ungdom (SU) tror på folks evne og kraft til å skape en rettferdig verden. Vi er sosialister fordi verdens ressurser er urettferdig fordelt mellom dem som arbeider og dem som eier, og vi ser at dette går på bekostning av mennesker og miljø. Vi er feminister fordi vi vet at makt og frihet er systematisk skeivfordelt basert på begrensede kjønnsroller. Vi er marxister fordi vi ser arbeiderklassen og klassekamp som veien til menneskelig frigjøring. Vårt mål er et folkestyrt og klasseløst samfunn, fritt for alle former for undertrykkelse.

Sosialistisk Ungdom er Sosialistisk Venstrepartis (SV) ungdomsorganisasjon. Vi er en del av den internasjonale arbeiderbevegelsen, kvinnebevegelsen, miljø- og fredsbevegelsen. Prinsippprogrammet er vår samfunnsanalyse, våre ideologiske prinsipper og løsninger. Programmet legger grunnlaget for vår politikk og politiske strategier.

Innhold

Del 1 Samfunnsanalyse

Klassesamfunnet og nyliberalismen	side 1
Sosialdemokratiet: Fra klassekamp til kompromiss	side 1
Kapitalismens rovdrift på naturen	side 2
Patriarkatets kjønnsundertrykkelse	side 2
Internasjonal urettferdighet	side 4
Rasisme	side 4

Del 2 Våre løsninger

En sosialistisk fremtid	side 6
En verden i samspill med naturen	side 6
Feministisk frigjøring	side 7
Antirasisme	side 8
En fredelig verden	side 8

Del 3 Politiske strategier

Arbeidermakt og organisering	side 9
Kvinnekamp og søsterskap	side 9
Parlamentarisk arbeid	side 10

Del 4 En rettferdig verden er mulig

Del 1 Samfunnsanalyse

Klassesamfunnet og nyliberalismen

Kapitalismen er grunnleggende urettferdig, og deler befolkningen inn i to klasser: eiere og arbeidere. Arbeiderne selger tiden og arbeidet sitt, mens de som eier arbeidsplassene sitter igjen med overskuddet fra varene som blir laget. Slik utøver eierklassen enorm makt i samfunnet og slår kloa i fellesskapets ressurser. Folk som lever i områder med enorme mengder naturlig rikdom i form av fisk, landbruksarealer, energikilder eller mineraler lever i forferdelig fattigdom, mens noen få tjener store formuer på å eie folkets ressurser og utnytte deres arbeid. Verdenshistorien er en fortelling om to klasser: de som har endeløs rikdom og makt, kontra de som jobber og gjør sitt for å ta vare på seg og sine.

Vi lever i nyliberalismens tidsalder. Nyliberalismen er troen på at markeder er bedre skikket til å styre verden enn mennesker. Nyliberalismen har skapt en blind tro på at markedsstyring er den eneste naturlige måten å organisere samfunnet på. I markedet er det de med mest penger som har mest innflytelse, og det eneste viktige er hvorvidt en handling er økonomisk lønnsom eller ikke.

Økonomien skal være et verktøy for å løse samfunnets utfordringer, men har i stedet blitt et verktøy for å berike verdens rikeste. Gjennom finanssektoren flyttes makt og penger vekk fra arbeiderne som skaper verdens rikdom. Til tross for at disse fiktive markedene ikke høster ett eneste korn, fisker en eneste fisk eller smelter et gram med stål, blir likevel de største formuene skapt i verdens finansmarkeder. Systemet som setter penger foran alle andre hensyn har ført til at multinasjonale selskaper styrer så store deler av økonomien, at de får hele land til å tilpasse lover og reguleringer i deres favør. Sånn setter de menneskerettigheter til side for å utnytte arbeidere og rasere vår felles jordklode. Dette gjør nyliberalismen til den største trusselen mot demokratiet i vår tid.

Sosialdemokratiet: Fra klassekamp til kompromiss

En sterk arbeiderbevegelse i Norge har kjempet frem at viktige ressurser eies i felleskap, og gjennom organisering har arbeiderne fått mer makt i samfunnet. I kjernen av det norske sosialdemokratiet ligger klassekompromisset mellom de to klassene. Trusselen om samfunnsomveltning ble så stor at eierklassen gikk med på å innføre reformer som sikret gratis helsehjelp, utdanning og trygder for syke og arbeidsledige. Arbeiderklassen gikk med på eierklassens rett til å eie produksjonsmidlene, mens eierklassen godtok arbeidernes rett til å organisere seg.

Når eierklassen fortsatt kan utnytte arbeidskraft endres ikke de strukturelle ulikhetene i makt. Klassekompromisset hindrer derfor arbeiderklassen fra å avskaffe kapitalismen og demokratisere økonomien. Sosialdemokratiet vil alltid møte et uunngåelig veiskille når den radikale politikken som ikke utfordrer klassekompromisset er gjennomført. Valget står mellom å forkaste den sosialistiske politikken som tjener arbeiderklassen og akseptere kapitalismens tvangstrøye, eller å bryte med klassekompromisset og utvide demokratiet.

Kapitalismens rovdrift på naturen

Kapitalismen ødelegger kloden. Systemets evige jag etter profitt har enorme konsekvenser for mennesker og miljø. En markedsstyrt økonomi tvinger eierklassen til å prioritere kortsiktig profitt på bekostning av naturens tåleevne. Slik fører kapitalismen til overforbruk av begrensede naturressurser og et stadig høyere press på naturen.

I dag er det en stor skjevhet mellom hvem som tjener på kapitalismens rovdrift på naturen, og hvem som får kjenne mest på konsekvensene av miljøkrisa. Industrialiserte land og multinasjonale selskaper har skyhøye klimagassutslipp, og tjener milliarder på overforbruk av naturressurser i det globale sør. Mens noen land har et ekstremt forbruk må mennesker i andre land flykte på grunn av naturkatastrofer. Dette viser at miljøkamp og klassekamp går hånd i hånd.

Kapitalismen reduserer naturen til en vare. Vi vet prisen av alt, men ikke den egentlige verdien av noe, og dette fremmedgjør mennesker fra naturen. Kapitalismen styrker forbrukersamfunnet og danner et bilde av at vekst i varer og produksjon er det samme som velferd og lykke. Dette viser til et vrent bilde av menneskelige behov, og føre til at vi opplever at vi stadig er nødt til å skaffe oss flere materialistiske produkter for å være vellykkede. På de premisene tillater vi kapitalismen å kontrollere livene våre, og ødelegge naturen. Skal vi klare å gjøre noe med dette, er vi nødt til å endre systemet.

Patriarkatets kjønnsundertrykkelse

Så langt vi kan huske har menn hatt flere muligheter og bestemt over kvinners liv. Kjønnsrettferdigheten mot kvinner er systematisk og gjennomsyrrer måten vi styrer samfunnet og lever livene våre. Vi kaller dette systemet for et patriarkat: et mannsdominert samfunnssystem der makt og ressurser gjennomgående skeivfordeles i menns favør. Patriarkalske strukturer gjennomsyrrer samfunnet til den grad at vi har fått sterke, oppkonstruerte forestillinger om at mennesker skal oppføre seg og behandles ulikt på bakgrunn av kjønn. Kjønsrollene preger både de formelle og uformelle maktstrukturene i samfunnet til den grad at mye av vår tillærte forståelse av kjønn oppleves som naturlig. Dette gjør det vanskeligere å avdekke de undertrykkende strukturene og dermed endre dem.

Patriarkatet har skapt en arbeidsfordeling der menn forvalter økonomiske ressurser og eierskap, mens kvinner står til ansvar for den sosiale reproduksjonen. Kapitalismen reduserer menneskers tid og arbeidskraft til et verktøy for økonomien. Den sosiale reproduksjonen er helt nødvendig for at arbeidere skal kunne gå på jobb hver dag, for at nye arbeidere skal vokse opp og for å ta vare på syke og eldre. Til tross for alt det fysiske, mentale og emosjonelle arbeidet er ikke kapitalismen villig til å betale for den sosiale reproduksjonen. Mens den mannlige arbeiderklassen lønnes for deres arbeidskraft, forventes kvinner å utføre det store samfunnskritiske arbeidet sosial reproduksjon er på bakgrunn av omsorgsfølelse og kjærlighet. Arbeidsdelingen er både urettferdig og unaturlig. Urettferdig fordi den bidrar til at menn får mer makt og penger på bekostning av kvinner. Unaturlig fordi den bygger på konstruerte binære roller der menn ikke anerkjennes som omsorgspersoner og kvinner ikke anerkjennes som intellektuelle vesener.

I Norge har sosialister og feminister klart å kjempe frem gratis utdanning og helsehjelp til alle, og mye av omsorgsarbeidet av barn og eldre er i dag lønnet. Dette har ført til at de fleste norske kvinner har kunnet jobbe og kvinner er derfor mindre økonomisk avhengig av menn for å ta vare på seg selv og sine barn. Likevel preger ideen om at sosialt reproduktivt arbeid er kvinners medfødte plikt fortsatt arbeidslivet og familielivet. Kvinner gjør fortsatt mesteparten av det ulønnede arbeidet i hjemmet, samtidig som lønnet omsorgsarbeid er dårlig betalt, og utføres i stor grad av kvinner. Selv om kvinner har de samme rettighetene som menn, ender kvinner likevel opp med en langt større arbeidsbyrde og langt mindre lønn.

Menns vold mot kvinner er et av de største samfunnsproblemene verden over. Vold og voldtekt er de sterkeste midlene for å kontrollere og undertrykke kvinner, særlig den volden kvinner utsettes for i private relasjoner. Vold mot kvinner er normalisert i den grad at det ikke blir sett som et strukturelt samfunnsproblem, men snarere som enkelttilfeller. Dette ser vi blant annet når kvinnens atferd stadig blir brukt for å mistenkeliggjøre voldtektsofre og legitimere vold.

Å kontrollere kvinners kropp og seksualitet er en effektiv måte å kontrollere og undertrykke kvinner på. En forutsetning for at kvinner kan leve frie og selvstendige liv er at de selv har kontroll over om og når de skal få barn. I hele verden er kvinners seksuelle og reproduktive rettigheter underlagt streng politisk og sosial kontroll. Flere steder i verden har totalforbud og harde straffer mot abort, og mangelen på prevensjon og reproduktiv helsehjelp fører til at tusenvis av kvinner dør som følge av graviditeter og fødsler. I Norge er abort fremdeles svært tabubelagt, og retten til selvbestemt abort er fortsatt begrenset og blir stadig utfordret av konservative krefter.

Flere millioner mennesker blir holdt som slaver gjennom menneskehandel og prostitusjon, De fleste av dem er fargede kvinner fra det globale sør. Salg av seksuelle tjenester er ikke sex, da samtykke ikke kan kjøpes. Mennesker som lever i prostitusjon fratras makt over egen

kropp og eget liv. Fattigdom har gjort at mange ikke har annet valg enn å selge kroppen sin som vare for å overleve, og mange blir lurt eller tvunget inn i prostitusjon.

Patriarkatet er en stor trussel for kjønns- og seksualitetsmangfold. Det har til enhver tid vært de med mest makt i samfunnet som har kunnet etablere sosiale normer. Dette har historisk sett vært konservative, heterofile cis-menn, med mål om å innskrenke kjønns- og seksualitetsnormene i samfunnet. Resultatet er et hetero- og cis-normativt samfunn som undertrykker skeive. Kjønsrollene er så systematiske og invaderende at mange transpersoner utsettes for seksuell trakassering, vold og diskriminering som hindrer dem fra å leve frie liv.

Internasjonal urettferdighet

Verden preges av enorme forskjeller mellom land og verdensdeler. Tidligere imperier er i dag erstattet av handelsstrukturer som holder deler av verden i fattigdom, mens internasjonal kapital stjeler ressurser og støtter korrupte og autoritære regimer. Gjennom internasjonale institusjoner tvinger vesten en nyliberalistisk verdensorden på det globale sør. Dette hindrer andre land fra å styre økonomien på sine egne premisser, og tillater store internasjonale selskaper å utnytte mennesker og miljø.

Mange folkegrupper lever i dag i undertrykkelse rundt om i verden. De møter stater som nekter dem egen kultur, egenrett, språk og begrenser deres frihet. Folkesuvereniteten er et grunnleggende demokratisk prinsipp, og når den brytes er det viktig at den gjenvinnes demokratisk. I verden i dag ser vi flere store folkegrupper som kjemper for egen frihet og egne landområder fordi at det er eneste måten å slippe unna maktens undertrykkelse.

Krig er urettferdig og splitter arbeidere på tvers av landegrensene. Mens befolkningen holdes nede brukes krig til å forsvare eierklassens interesser og holde liv i krigsindustrien. Stormakter bruker andre staters konflikter for å forsvare egne interesser, og ansvaret for å forsvare sivile liv blir brukt for å legitimere militære intervensjoner. Dette har skapt grobunn for terrorisme og destabiliserte land. Gjennom våpensalg og militær støtte til autoritære regimer og opprørsgrupper motarbeider vesten demokratiutvikling og folkelig mobilisering. Krig er derfor uforenlig med en verden hvor mennesker kan møtes som likeverdige individer og løse problemer i fellesskap.

Rasisme

Rasismen deler mennesker inn i grupper og forsøker å etablere en sannhet om at noen mennesker er overlegne andre. Rasismen reduserer noen grupper til negative stereotyper hentet fra kolonialismen og slavesamfunnet. Gjennom å brutalt segregere og underordne

deler av befolkningen i den økonomiske produksjonen, skapte overklassen falske raseskiller. Disse skillene forsterket videre den rasistiske arbeidsdelingen i kapitalismen. Dette fører til at fargede, urfolk, innvandrere og andre undertrykkes, mens hvite tildeles privilegier fordi de er hvite. Rasismen er et skadelig verdenssyn som har ført til noen av historiens mest grusomme forbrytelser.

Århundrer med imperialisme og kolonialisering har ført til at hele verdens opplevelse av kultur, verdier, ideer og historie har blitt sterkt preget av vestlig hegemoni. Nyliberalismens løgn om at alle har de samme mulighetene til å lykkes i den markedsstyrte økonomien skaper en fortelling om at alle har skyld i sin egen fattigdom. Dette narrativet brukes til å rettferdiggjøre rasistiske holdninger. Selv om den egentlige trusselen mot vår økonomiske trygghet er nyliberalistisk politikk, bruker høyrepopulister rasisme til å sette arbeiderklassen opp mot hverandre. Slik blir rasisme et verktøy for eierklassen til å undertrykke arbeidere, og tilsløre de reelle årsakene til økonomisk utrygghet.

Rasismen er ikke bare urettferdig, den er hatefull, voldelig og farlig. De siste årene har rasismen utviklet seg i en enda farligere retning. Høyreekstremister har gått fra å spre budskapet sitt i små ekkokamre til å organisere seg i grupper som ikke er redde for å markere seg i det offentlige rom. Som en konsekvens av kapitalismens stadige kriser får høyrepopulismen fremvekst i den offentlige debatten. I sin egen søken etter makt har nyliberale partier fått en økt vilje til å gi høyrepopulistiske partier parlamentarisk makt. Resultatet er en økt institusjonalisering av rasisme i liberale demokratier.

Dagens kapitalisme fortsetter å være et rasistisk system der makt og ressurser er systematisk skeivfordelt langs rasistiske skillelinjer. Så lenge minoriteter opplever strukturell rasisme i arbeidsliv, boligmarked, utdanning, media, kulturliv og politikk, vil rasistiske holdninger fortsette å gjennomsyre samfunnet. Hverdagsrasismen påvirker alles holdninger og kan bare endelig avskaffes gjennom en sosialistisk omveltning av samfunnet som gjør slutt på alle former for rasistisk diskriminering.

Del 2 Våre løsninger

En sosialistisk fremtid

Sosialismens mål er et klasseløst samfunn der ingen tjener penger på å utnytte andres arbeid. Kapitalismen skal erstattes med sosialistisk folkestyre. Økonomien, arbeidsplassene og produksjonen skal eies kollektivt gjennom arbeiderstyrte bedrifter, samvirker, kooperativer og offentlig eierskap. Politikken gjøres mer direkte og deltakende. Makt flyttes nærmere folk gjennom folkeforslag og folkeavstemninger i den nasjonale politikken. Arbeiderne skal selv styre gjennom arbeiderråd, fagforeninger og deltakende budsjettering lokalt. En sosialistisk økonomi setter mennesker og miljø over kortsiktig profitt og økende forbruk.

Gjennom internasjonalt samarbeid basert på demokrati, solidaritet og fellesskap kan menneskeheten sammen skape en rettferdig verden. Vi ønsker et demokratisk, åpent og rettferdig internasjonalt handelsregime med muligheter for politisk styring og en forsvarlig ressursutnyttelse. Internasjonale institusjoner må gi plass til land som har blitt holdt utenfor maktens korridorer. Derfor må vi avskaffe dagens internasjonale maktregimer som opprettholder de rike landenes verdensorden.

Sosialisme handler om makt over egen hverdag. Et sosialistisk samfunn legger vekt på humanistiske verdier som ytringsfrihet, religionsfrihet og sikkerhet fra undertrykkelse og overvåking. I et klasseløst folkestyre vil alle mennesker være like mye verdt, og ha de samme mulighetene. Alle sin stemme skal telle like mye. Sosialisme handler om frihet, hvor enkeltmennesket ikke blir begrenset av sin livssituasjon og bakgrunn. Alle skal få like reelle muligheter, uansett hvilken familie de blir født inn i.

En verden i samspill med naturen

Sosialistisk Ungdoms ønsker et samfunn hvor mennesker lever i samspill med naturen. Vi er helt avhengig av naturen for å leve. Dette gjør mennesker til en del av naturen, ikke dens hersker. Evig økonomisk vekst er uforenlig med en økonomi som tar hensyn til mennesker og miljø. Skal vi ta vare på både mennesker og miljø trenger vi en økososialistisk økonomi. Naturen har en verdi i seg selv og en interesse av å leve, uavhengig av nytteverdien den har for mennesker. Derfor har ikke mennesker rett til å overforbruke naturens ressurser. Mennesker har en særegen evne til å reflektere og velge hvordan vi vil bygge samfunnet. Dette gir oss et ekstra ansvar overfor resten av naturen. Vi må ta hensyn til naturens egenverdi og leve i samspill med naturen.

Det er ikke en selvfølge at et sosialistisk samfunn vil være på naturens premisser. Selv hvis markedets behov for vekst ikke lenger er det styrende prinsippet i samfunnet, er det en mulighet for at verdens totale forbruk vil være for høyt til at naturen kan tåle det. For å sikre en fremtid hvor mennesker lever i samspill med naturen, trenger vi en verdirevolusjon. En økososialistisk fremtid vil innebære at nordmenn og mange andre vil få et betydelig lavere materialistisk forbruk, men vi kan likevel skape et samfunn hvor alle får rikere liv. Gjennom gjenbruk og sirkulær bruk kan vi ta bedre vare på våre felles ressurser, og dermed også få mer ut av dem på lang sikt.

Et økososialistisk samfunn vil være mer robust og stabilt, fordi det dyrker et mangfold av livsformer blant både mennesker og natur, i hele samfunnet. Jo større variasjon vi skaper, jo bedre utrustet er vi til å takle kriser og nød. Vi ønsker et samfunn hvor vi bruker lokal kunnskap og løsninger for å ivareta lokale ressurser. Det gir oss muligheten til å lære fra hverandre og dele kunnskap. En økososialistisk fremtid er ikke bare mulig, det er nødvendig.

Feministisk frigjøring

Sosialistisk Ungdom ønsker et samfunn hvor menneskers frihet ikke begrenses av kjønn. Frigjøring er ikke bare en kamp for likestilling i form av like rettigheter, men en kamp mot den strukturelle undertrykkelsen av kvinner. Feministisk frigjøring må derfor være en kamp mot systemet: mot patriarkatet og kapitalismen.

Vi er radikalfeminister fordi vi anerkjenner at patriarkatet gjennomsyrrer samfunnet vårt og fører til at kvinner undertrykkes i kraft av å være kvinner. Kvinnefrigjøringen er en kamp mot menns politiske, økonomiske, sosiale og kulturelle privilegier og eierskap over kvinner. Vårt mål er et samfunn uten sosiale kjønn, hvor det ikke eksisterer kjønnete normer og forventninger, og hvor makt og privilegier ikke følger kjønn. Vi vil ha et samfunn der alle er frie til å være seg selv, og ingen undertrykkes.

Feministisk frigjøring er en kamp mot all kvinneundertrykkelse. Patriarkatets undertrykkelse av kvinner skjer ikke isolert fra den undertrykkelsen kvinner opplever på grunn av klasse, hudfarge, religion og funksjonsevne. Interseksjonell undertrykkelse gjør at mange kvinner får enda mindre makt til å kunne bryte med patriarkatet. Kvinnekamp er derfor en kamp om å frigjøre kvinner fra alle undertrykkende strukturer som holder dem nede.

Sosialistisk Ungdom kjemper for et samfunn med kjønns- og seksualitetsmangfold. Feministisk frigjøring er en kamp for at alle kjønn skal ha de samme mulighetene, mot cis- og heteronormativitet, og begrensende seksualitetsnormer. Vi ønsker å avskaffe patriarkatet slik at ingens identitet trenger å være knyttet til kjønn.

Antirasisme

Sosialistisk Ungdom er en antirasistisk organisasjon. Skal vi skape et rettferdig samfunn må vi knuse rasismen i alle dens former. For å avskaffe rasismen trengs det omfattende samfunnsendringer. Vi må utfordre det kapitalistiske hegemoniet, avskaffe myten om at vestlig kultur er overlegen og at hvithet er det naturlige. For å avskaffe disse falske skillelinjene må vi fjerne den strukturelle rasismen i kapitalismen, lokalt og globalt. Skeivfordelingen mellom de som møter rasisme og de som ikke gjør det lokalt, og mellom vesten og resten globalt, må avskaffes for å fjerne roten til rasismen. Segregeringssystemet med stengte grenser globalt, som lar hvite reise og bo der de vil, mens alle andre blir utestengt må erstattes av internasjonal solidaritet. Gjennom antirasistisk organisering kan vi lokalt skape en bred allianse i kampen mot høyreekstremisme og rasistisk organisering. Vårt endelige mål er et flerkulturelt samfunn fritt for rasisme.

En fredelig verden

Sosialismen går hånd i hånd med fred. Mennesker som vokser opp i et rettferdig og fredelig samfunn får friheten og muligheten til å skape sin egen fremtid. Krig er et virkemiddel for å forsvare eierklassens interesser, utnytte mennesker og å splitte arbeidere på tvers av grenser. Derfor er fred et av sosialismens store mål og krav. Sosialistisk Ungdom ønsker en verden uten atomvåpen, krigsallianser og stormaktspolitikk. Vårt langsiktige mål er en verden uten konflikter og dermed uten et behov for militære og krigførende våpen. Kampen mot stadig nye kriger er også avgjørende for å avskaffe kapitalismen og skape et sosialistisk folkestyre. Det er kun gjennom kompromissløs internasjonal solidaritet at arbeiderklassen i alle land kan forene seg og spre sosialismen fra land til land, som ild i tørt gress.

Del 3 Politiske strategier

Sosialistisk Ungdom organiserer ungdom til kamp for en rettferdig verden. Sammen kan vi skape et samfunn hvor mennesker løser problemer i fellesskap. Vi står i tradisjon til den demokratiske venstresiden som kjemper for forandring nedenfra, gjennom folkelig organisering og deltakelse. Kvinnekamp, miljøkamp og sosialistiske løsninger må ha bred folkelig forankring.

Sosialistisk Ungdom er en revolusjonær grasrotbevegelse. Sosialismen kan ikke kun skapes gjennom reformer på Stortinget. Skal vi skape et feministisk, sosialistisk og økologisk bærekraftig folkestyre må folk selv ta makt over egne liv. Vi ønsker en fredelig revolusjon, forankret i et folkelig flertall og demokratiske institusjoner.

Skal vi bryte med kapitalismens hegemoni trengs det en massemobilisering i befolkningen. Gjennom generalstreiker, massedemonstrasjoner og annen fredelig aktivisme utfordrer vi systemet og engasjerer folk til å ta ledelsen og makten i eget liv. Det er først gjennom deltakelse i streik og annen aktivisme vi virkelig skjønner at vi står i en interessemotsetning mot eierklassen.

For å ta makten i samfunnet må klassebevisstheten løftes fra den lokale arbeidsplassen til et internasjonalt klassefelleskap. Vi står i solidaritet med arbeidere i hele verden, og vår revolusjon skal frigjøre arbeidere i alle land. Gjennom en internasjonal sosialistisk folkebevegelse skaper vi revolusjonær bevissthet og forkaster premisset om at samfunnet ikke kan organiseres på en rettferdig måte.

Arbeidermakt og organisering

Fagbevegelsen er det viktigste verktøyet vi har for å skape reell arbeidermakt. Som sosialister er det vår plikt å bygge kjempende fagforeninger som organiserer arbeidere på bakgrunn av klasses tilhørighet og søker konfrontasjoner med bedriftseierne. Vi må alltid motarbeide byråkratiseringstendenser, at bevegelsen blir for topptung og tett knyttet til systemet. Arbeiderklassen står alltid sterkest når den jevnlig bruker sitt viktigste våpen: streiken. Streikene bør utvides og ta inn elementer som sympatistreik, blokader og boikott. Fagbevegelsens makt må brukes til å kjempe fram likelønn, kvinnekamp, miljøvennlig industri, motstand mot rasisme, diskriminering av skeive og krig. Vi trenger en fagbevegelse som sloss og streiker for hele arbeiderklassen, mot hele kapitalismen.

For at arbeiderklassen skal ta demokratisk kontroll over økonomien må vi utvikle nye former for grasrotdemokrati for å organisere oss godt nok. Sammenslutninger av lokale fagforeninger i lokale arbeiderråd kan ta direkte kontroll over produksjonen i et lokalsamfunn og være et viktig redskap både på veien til sosialisme og i et sosialistisk folkestyre. Fagbevegelsen kan også spille en nøkkelrolle gjennom å dyrke fram en ny sosialistisk arbeiderkultur i bygd og by. Gjennom breie kulturelle og sosiale lag, foreninger og aktiviteter kan vi utvikle et alternativ som utfordrer overklassen sitt grep om kulturen og tankemakten i samfunnet.

Kvinnekamp, søsterskap og en forent feministisk kamp

Patriarkatet kan ikke overvinnes av hver enkelt kvinne alene, men må bekjempes gjennom søsterskap og fellesskap. Kvinner kommer aldri til å få mer makt hvis vi ikke kjemper for den sammen. Sammen med den globale kvinnebevegelsen organiserer Sosialistisk Ungdom jenter til å drive fram sin egen frigjøringskamp. Gjennom separatistisk aktivisme skaper vi et

trygt og solidarisk fellesskap for jenter hvor vi kan dele våre erfaringer, bygge søsterskap og skape kollektive frigjøringsstrategier.

Samtidig er ikke kvinner alene ansvarlige for sin frigjøringskamp. Menn må også delta i kampen mot patriarkatet, både i solidaritet med sine søstre, og fordi de selv begrenses av trange og unaturlig kjønnsroller. Sosialistisk Ungdom organiserer alle kjønn i en felles kamp for feministisk frigjøring.

Skeive har alt å tjene på å bekjempe patriarkatet. Vår feminisme rommer også en forståelse av skeiv undertrykkelse, og derfor vil vår feministiske frigjøringskamp også være en skeiv frigjøringskamp. Fordi heller ikke alle skeive vil få anerkjennelse og makt uten kamp. På samme måte som kvinnekampen både er separatistisk og forent, vil også den skeive frigjøringskampen Sosialistisk Ungdom innebære at skeive organiserer seg i egne rom, samtidig som vi fører en forent feministisk kamp for skeiv frigjøring.

Parlamentarisk arbeid

Staten, valg og politiske organer kan brukes til å utvide demokratiet og kjempe frem politiske reformer. Sosialistiske politikere skal være et verktøy for grasroten og kjempe frem deres saker, i konflikt med resten av politikereliten. Sakene sosialistiske parter går til valg på må baseres på folkelige krav, og bidra til å flytte det politiske landskapet til venstre. Sosialistisk Ungdom støtter Sosialistisk Venstreparti, sånn at de kan kjempe for politiske krav som fører oss nærmere et feministisk og sosialistisk folkestyre. Et premiss for vår støtte til SV er at parlamentarisk makt ikke blir et mål i seg selv, men et middel for å oppnå våre mål.

Det trenger ikke være en motsetning mellom å kjempe for reformer og systemendring, men sosialistiske partier må unngå å smelte sammen med systemet. Sosialistiske politikere vil hele tiden møte et press til å tilpasse seg de kapitalistiske rammene de styrer under. Det er ofte begrenset økonomisk rom i kapitalismen til å gjennomføre sosialistiske reformer, noe som gjør at sosialistiske partier kan ende opp med å administrere upopulær kuttpolitikk. Sosialistiske partier må ha en strategi for å ikke ende opp som en del av systemet. Kun da kan vi sikre at vi flytter beslutningene nærmere folket og gir arbeiderklassen mer makt over egen hverdag.

Del 4 En rettferdig verden er mulig

Verden trenger ikke å være urettferdig. Strukturene som opprettholder urettferdighet i verden er ikke naturlover. De er menneskeskapte og opprettholdes kun fordi vi tillater dem å eksistere. Sosialistisk Ungdom ønsker å bryte med patriarkatets kjønnsmaktsordning, avskaffe kapitalismen og skape et feministisk og sosialistisk folkestyre hvor makt og ressurser eies og bestemmes over i fellesskap.

Sosialisme, økologisk bærekraft og feministisk frigjøring kan og må kjempes gjennom i vår levetid. Gjennom hardt, systematisk og målrettet arbeid skal vi overbevise flertallet av arbeidere, organisere oss og mobilisere den kraften som trengs for å skape forandring. En rettferdig verden er ikke bare nødvendig, den er også mulig.